

Arrest

nr. 263 091 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Soedanese nationaliteit te beschikken en behoort tot de Rufaari. U bent geboren in X, en u verhuisde na uw geboorte naar het dorp Azraq. U woonde in Azraq tot u Soedan verliet. Binnen de Rufaari werd er altijd gezegd dat jullie familie 'slaven' waren omdat jullie een donkerdere huidskleur hadden, jullie werden niet aanvaard als behorend tot een Arabische stam.

U ging af en toe werken in Khartoem en dan verbleef u bij uw oom aan vaders zijde. U werkte daar in een soort van drukkerij, waar u verantwoordelijk was voor het kopiëren van documenten. Uw broer kende daar mensen, en zo hielp hij u aan een job.

Op een dag kwam er een persoon naar de drukkerij om 5000 kopies van een document te vragen. U kon 2000 kopies op dat moment geven maar voor de overige 3000 moest u papier bijkopen. De man gaf u het geld en u kocht de papieren. Diezelfde dag nog werd de winkel binnengevallen en u werd gearresteerd en opgesloten. U kopieerde volgens hen flyers die opriepen tot de val van Bashir. Degene die u ondervroeg noemde u ook 'slaaf', en als reactie hebt u hem geschopt met uw voet. U werd ongeveer 20 dagen opgesloten en ondertussen gemarteld. Na uw opsluiting kwam u vrij onder voorwaarden, u moest uw werk verlaten en u elke week aanmelden bij de politiediensten. U sprak met uw broer, en hij raadde u aan dat u het land moest verlaten omdat u nooit nog rust zou hebben. In november 2013 hebt u vanuit Omdurman Soedan verlaten. U kwam aan in België op 30 juni 2018. Op 4 juli 2018 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in. Na een technische weigering bij Dienst Vreemdelingenzaken diende u op 25 januari 2019 een tweede verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u een medisch attest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U slaagde er niet in om op geloofwaardige wijze aan te tonen dat u een actuele en gegronde vrees koestert ten aanzien van de Soedanese politiediensten bij terugkeer naar Soedan.

Ten eerste ontbreken uw verklaringen over de gebeurtenissen in de drukkerij een belangrijke mate van detail en doorleefdheid. In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming is het van belang dat u telkens zo gedetailleerd mogelijk antwoordt op de gestelde vragen en dat u zo veel mogelijk informatie geeft. Zo werd u gevraagd om meer uitleg te geven over de man die aan u de 5000 kopies kwam vragen, maar u kan echter enkel verklaren dat u niets weet over die man (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Gezien de omstandigheden van de ontmoeting in de printshop, kan er van u niet verwacht worden dat u die man zijn levensverhaal kent, maar aangezien de beweerde gevolgen van deze ontmoeting, kan er wel van u verwacht worden dat u iets van informatie over hem geeft. Zeker aangezien u dan beweerde dat u een dergelijke bestelling 'niet elke dag krijgt' (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Dezelfde vaststelling geldt voor het feit dat u niet kan vertellen wat u voor die man moest kopiëren, wat dus de aanleiding was voor de daaropvolgende arrestatie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Uw verklaring dat u er niet op lette en niet goed was in lezen, is in dit geval niet afdoende om uw gebrek aan verklaringen over de inhoud van het document te verschonen. Immers, u verklaarde zelf dat u 7 of 8 jaar gestudeerd hebt, het is dus niet zo dat u helemaal niet in staat was om de Arabische tekst te lezen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Er werd van u ook niet verwacht dat u een grondige analyse van de kopie maakte, maar wel dat u een beschrijving kon geven van wat u zou hebben gekopieerd, hoe het er uit zag. Dat u er zelfs niet in slaagde om een minimum aan informatie hierover te geven, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging vanwege deze kopies. Gevraagd naar of u op de hoogte was van de inhoud van de kopies, verklaarde u dat u dat enkel wist aan de hand van wat de politie u vertelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U zou kopiëren 'zoals een machine', zonder naar de inhoud te kijken. Alsnog kan er van u dan wel verwacht worden dat u iets over de vorm kan vertellen, of wat er u misschien opviel aan het document.

Ten tweede bleef u ook vaag over wat er gebeurde tijdens uw arrestatie en de gebeurtenissen die daar op volgden. U werd gevraagd wie er aanwezig was in de drukkerij op het moment dat u gearresteerd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12).

U kon verklaren dat jullie met drie aanwezig waren, waaronder de eigenaar van het bedrijf, maar u hebt geen idee over wat er met de anderen gebeurd is en of ze ook gearresteerd zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het is niet geloofwaardig dat u niet weet wat er met uw collega's gebeurde, zelfs niet nu dat u Soedan al meer dan 7 jaar verlaten hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Gevraagd waarom u niets kan vertellen over wat er met hen gebeurd is, antwoordde u dat u niet per sé altijd in contact stond met uw collega's en dat u schrik had dat ze uw telefoon zouden af luisteren. Echter, gezien de tijd die er verstreken is sinds de beweerde gebeurtenissen, en aangezien uw broer, die u voorstelde bij de plaats, nog steeds in Khartoem verbleef na uw vertrek, kan er wel van u verwacht worden dat u over deze informatie beschikte. U beweerde immers dat u de job hebt gekregen omdat uw broer mensen kende die daar werkte, u had dus een rechtstreekse bron van informatie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Uw broer A. is ook pas eind 2019 naar de Verenigde Arabische Emiraten verhuisd, hij kon dus nog zes jaar op de hoogte zijn van de status van uw problemen in Khartoem (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS kon u verder ook geen recente stand van zaken geven met betrekking tot uw problemen, ook al hebt u wel toegang tot die informatie via uw familie en een neef die nog in Soedan woont waarmee u spreekt via WhatsApp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Hoewel uw broer dus Khartoem verliet in 2019, was dat niet uw enige manier om op de hoogte te kunnen blijven van de status van uw problemen en kan er van u verwacht worden dat u hierover verklaringen kan afleggen bij het CGVS. Wat de verdere omstandigheden van de arrestatie betreft, kon u ook niet vertellen hoe de politie op de hoogte was van het feit dat u dergelijke flyers die oproepen tot de val van het regime, kopieerde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U zou dan vervolgens opgesloten zijn in een plaats tussen Khartoem en Bahri, die 'bananenkoelkast' zou worden genoemd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gevraagd of deze plaats ook een officiële naam heeft, weet u dit echter niet. Er kan van u wel verwacht worden dat u weet hebt van de plaats waar u opgesloten was, of dat u dit achteraf te weten bent gekomen.

Gedurende uw arrestatie was u opgesloten samen met anderen in een cel, maar wederom kan u niets van informatie geven van uw celgenoten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U hebt geen idee van wat hun namen zijn of van waar ze kwamen, u had geen vriendschap gesloten met hen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gevraagd of u tijdens een opsluiting van ongeveer 20 dagen, niet automatisch informatie vergaart over uw celgenoten, of u dat nu wilt of niet, verklaarde u dat u het niet wilde weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Dit is echter niet afdoende om uw gebrekkige verklaringen hieromtrent te verschonen. Waar u eerst nog verklaarde dat jullie niet durfden vragen wat de anderen hun 'probleem' was, verklaarde u later wel dat uw celgenoten spraken over de onrechtvaardigheid van het regime, en dat ze bij vrijlating terug zouden slaan. Het is dus tegenstrijdig dat u eerst verklaarde dat uw celgenoten niet durfden vertellen waarom ze opgesloten waren, maar dat ze daarna dan wel openlijk hun oppositie tegen het regime verkondigden. Geconfronteerd met het feit dat beide verklaringen moeilijk met elkaar te verenigen zijn, verklaarde u dat u niets met hen te maken had, maar dat ze dat wel durfden zeggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16).

Ten derde concludeert het CGVS dat u er ook niet in slaagde om de omstandigheden van uw vrijlating op geloofwaardige wijze weer te geven. *U beweert dat de politiediensten u lieten gaan onder voorwaarde dat u niet naar de dokter mocht gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U beweert dat u deze voorwaarde opgelegd krijgt omdat de politiediensten misschien bang waren, u kan echter niet verklaren waarom deze veiligheidsdiensten bang moeten zijn wanneer u naar de dokter zou gaan. Het is niet aannemelijk dat de veiligheidsdiensten dergelijke angst koesterden, maar u dan toch lieten gaan. U legt op geen manier uit op welke manier een doktersbezoek in uw zaak nadelig zou zijn voor de veiligheidsdiensten. Een andere voorwaarde die u opgelegd zou hebben gehad, is dat u elke week moest langsgaan bij de politie om te tekenen, wederom hebt u geen verklaring voor waarom u dit moest doen. Het feit dat u werd vrijgelaten door de politiediensten, maakt de door u beweerde doodsb bedreigingen die u vreest ook niet aannemelijk. U beweert dat u tijdens uw opsluiting met de dood bedreigd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18) maar uiteindelijk hebben ze u alsnog laten gaan, onder voorwaarden dan weliswaar. Indien de politiediensten u wel degelijk wilden vermoorden, is het zeer tegenstrijdig dat ze u dan lieten gaan. U beweert dat u nu ongeveer zeven jaar na de feiten nog steeds dezelfde doodsb bedreigingen vreest, en dat dan ook de reden is waarom uw broer gearresteerd is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Echter, op hetzelfde moment verklaarde u ook dat u eigenlijk niet weet om welke reden uw broer gearresteerd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Op basis van uw verklaringen kon u niet aantonen dat u een gegronde, en reële vrees koestert ten opzichte van de Soedanese politiediensten.*

Tot slotte legde u ook verklaringen af die niet overeenkomen met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw interview op de DVZ in maart 2019. Gedurende uw interview op DVZ verklaarde u dat u auto's waste en water verkocht. Toen er een betoging in de buurt plaatsvond, pakte de veiligheidsdiensten iedereen op en daarom werd u gearresteerd. U werd met de dood bedreigd omdat u volgens hen deelnam aan een betoging, maar u was gewoon toevallig in de buurt (zie verklaring volgend onderzoek). Nergens in uw verklaringen voor de DVZ vertelde u iets over uw job in de drukkerij of over het feit dat u gearresteerd zou zijn omwille van het kopiëren van de flyers. Gezien u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde dat u omwille van de flyers gearresteerd bent, in de drukkerij, is het niet aannemelijk dat u dit niet vermeldde tijdens uw interview op de DVZ. Uit de verklaringen op de DVZ kan er enkel afgeleid worden dat u opgepakt werd tijdens een betoging. U werd gevraagd waarom uw verklaringen anders waren, dat u verklaarde dat u was opgepakt tijdens een betoging, en u antwoordde dat dat niet zo was en dat u die ene keer bent weggelopen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gevraagd waarom u niets verklaarde over de flyers, antwoordde u enkel dat ze het u niet vroegen bij de DVZ. Er werd u echter wel gevraagd of u gearresteerd was, en toen legde u de omstandigheden van de arrestatie voor 22 dagen ten gevolge van de betoging uit, in tegenstelling tot de gebeurtenissen in de drukkerij. Verder verklaarde u ook dat u geen details mocht vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ, maar de omstandigheden, met name de drukkerij en de flyers, kunnen bezwaarlijk een detail genoemd worden. Het feit dat uw verklaringen omtrent de omstandigheden van uw arrestatie niet overeenstemmen tussen het persoonlijk onderhoud op het CGVS en het interview bij de DVZ, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging in Soedan door de Soedanese politiediensten volledig.

Tot slot verklaarde u nog dat u in Soedan het slachtoffer was van discriminatie binnen uw eigen stam, de Rufaa, omdat uw familie en u een donkerdere huidskleur hadden dan de andere leden van de stam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd gevraagd om uit te leggen welke persoonlijke ervaringen u in Soedan beleefde ten gevolge van dit racisme. U legde uit dat de zonen van Khalala een stuk van de grond van jullie familie hadden afgenomen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). De familie van Khalala behoort tot dezelfde stam als u, en de discriminatie die u ervaarde beperkte zich voornamelijk binnen uw eigen stam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20-21). Toen u in Khartoem woonde, zou u ook nog uitgelachen zijn, zelfs hier in België geloven mensen niet dat u tot de Rufaa behoort. Echter, behalve deze beledigingen in Khartoem, verklaarde u verder geen andere problemen te hebben ervaren vanwege uw etnische groep of uw status binnen die etnische groep. Het CGVS oordeelt dan ook dat de beweerde discriminatie die u ervaarde niet in die mate verregaand en depriverend is dat ze een situatie creëerde die gelijkwaardig is aan vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het medisch attest dat u neerlegde, kan het volgende worden vastgesteld. Aan de hand van het door u neergelegde medische attest kan niet worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden toegebracht zijn. Een medisch attest kan overigens geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u de verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts slechts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 mei 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. Verzoeker voert een schending aan van "artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3,

48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid, van de samenwerkingsplicht”.

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“Toekenning van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire bescherming

21. De verwerende partij heeft haar beslissing niet correct motiveerde conform artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991.

22. De verzoekende wenst naast haar relaas in Khartoum, zijn in haar land van herkomst een risico tot vervolging kent in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet op grond van haar etniciteit, haar huidskleur als zwarte in een land waar Arabieren als superieur aanzien worden, of minstens een risico tot ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

23. De verwerende partij besloot dat de gekende discriminatie niet ernstig genoeg was: [...]

24. Desondanks, wordt van de verzoekende partij vereist dat zij in haar bewijsplicht van een "gegronde vrees tot vervolging" niet moet aantonen dat de gevreesde vervolging daadwerkelijk zal plaatsvinden - dit is immers in bijna alle gevallen onmogelijk - maar wel dat zij het bestaan van objectieve feiten duidt die aanleiding geven tot de redelijk verwachte vervolging.

25. Dit is dan ook het geval op grond van haar etnie.

26. De verwerende partij hoort op grond van haar samenwerkingsplicht en artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet rekening houden met alle elementen waarvan zij in kennis is gesteld evenals met de situatie in het land van herkomst op het moment van het nemen van haar beslissing.

27. Dit heeft de verwerende partij klaarblijkelijk niet gedaan.

28. Zo leest men aangaande de discriminatie van mensen met een zwarte huidskleur :

[citaat uit “ALBAIH Khalid, "Do Black lives matter in Sudan? More than a year after the Sudanese revolution toppled al-Bashir, racism is still rampant in the country.", [url], 13 augustus 2020"]

29. Racisme blijft dus ver verankerd in Soedan, ook na de val van de dictatuur van Bashir. Er duiken nog geweldsgolven waarbij doden vallen en waarbij mensen gedwongen het land verlaten, ook al zwijgen de media in alle talen over wat er gaande is.

30. Zowel de media als de bevolking, vreest er niet voor om de Afrikaanse gemeenschap af te schilderen als "slaven", "creatures die de evolutie hebben gemist van aap tot mens", ... De verandering van het regime brengt spijtig genoeg geen verandering in de behandeling van de Afrikaanse gemeenschap zodat een minister moest aftreden ten gevolge van het structurele racisme :

[citaat uit “SALIH Zeinab Mohamed/Viewpoint from Sudan - where black people are called slaves", [url] 20 juli 2021"]

31. In 2021, wordt de aandacht getrokken op de oproep tot genocide tegen de "zwarte plastieke zakken", met name "we need to clean up the black plastic bags". Het etnisch geweld neemt toe. Dit leidde tot een "Atrocity Alert" in 2021. In 2020, werden dergelijke alerten evenzeer uitgebracht.

[citaat uit “Rights For Peace - Preventing Mass Atrocities with Human Rights, "Discrimination and Hate Speech Fuel Violence in Sudan", [url], maart 2021, p. 13 en 14"]

32. De oproep tot genocide wordt door de Soedanese wetgeving niet gestraft.

33. De verzoekende partij legde tijdens het persoonlijk onderhoud uit dat zij werd uitgemaakt voor slaaf en dat de familiegrond werd gestolen zonder mogelijkheid zich hiertegen te verzetten omdat zij door haar huidskleur niet gelijkaardig beschouwd wordt.

34. De verwerende partij hield geen rekening met deze elementen in samenhang met de onderliggende bronnen hoewel het ontegensprekelijk is dat vervolging op grond van etnie onder artikel 1A van Genève valt en dat de verzoekende partij aldus overduidelijk bescherming vereiste op het moment waarop de verwerende partij haar bescherming heeft genomen - en nog steeds bescherming vereist -.

35. Minstens, kan niet worden ontkend dat de verzoekende partij op deze gronden het slachtoffer riskeert te worden van ernstige schade.

36. Op basis van deze vaststaande elementen heeft de verwerende partij, die niet eens naar een (actuele) COIfocus verwijst, een manifeste appreciatiefout gepleegd.

37. De verwerende partij heeft noch zorgvuldig noch voorzichtig gehandeld. Ze onthield zich evenzeer na te gaan of de verzoekende partij van een effectieve en niet-tijdelijke bescherming kan genieten bij terugkeer in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

38. De verzoekende partij dient dan ook te worden erkend als vluchteling, doch minstens de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

39. Ondergeschikt hoort de beslissing te worden vernietigd voor verder onderzoek door het CGVS."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan uit vrees voor problemen met de autoriteiten omdat ze hem ervan beschuldigden flyers te hebben gekopieerd die opriepen tot de val van Bashir. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen in de drukkerij zijn geenszins doorleefd. Zo kon hij geen informatie geven over de man die hem vroeg om de flyers te kopiëren of over de inhoud of vorm van de flyers (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 10, 12, 14).
- Hij kon evenmin aangeven hoe de politie op de hoogte was van het kopiëren van de flyers (notities, p. 14) of wat de officiële naam was van de plek waar hij wekenlang werd vastgehouden (notities, p. 15).
- Verzoeker kon ook zijn opsluiting niet aannemelijk maken omdat hij niets kon vertellen over zijn celgenoten (notities, p. 15), zelfs niet hun namen.
- Zijn verklaringen over de (nog steeds geldende) doodsb bedreigingen van de politie (notities, p. 18) kunnen bezwaarlijk verzoend worden met het feit dat hij door de politie werd vrijgelaten (notities, p. 17-18).
- Verzoeker verklaarde enerzijds dat zijn broer gearresteerd werd omdat de politie nog op zoek is naar verzoeker, doch anderzijds dat hij eigenlijk niet weet waarom zijn broer gearresteerd werd (notities, p. 18).
- Verzoeker bleek ten slotte geheel onwetend over wat er gebeurd is met de andere personen die aanwezig waren in de drukkerij toen hij gearresteerd werd (notities, p. 12), alsook over de evolutie van zijn eigen problemen in Soedan (notities, p. 9, 21). Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen, hoewel hij nog steeds contacten onderhoudt met familie in Soedan (notities, p. 21), getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.
- Het door verzoeker neergelegde medisch attest van 19 maart 2021 maakt melding van stressklachten in hoofde van verzoeker en vraagt verzoeker door te verwijzen naar psychologische en medische begeleiding. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van dit stuk. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel het attest het bestaan van bepaalde hetzij fysieke, hetzij mentale letsels kan aantonen, vormt dit stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels of problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit de bewoordingen van het attest zelf blijkt bovendien dat dit steunt op verzoekers verklaringen: "*Il se plaint actuellement de [...]*" (vrije vertaling: "*Hij klaagt momenteel over [...]*"). In het licht van het gehele dossier kan het medisch attest de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling of problemen bij terugkeer naar Soedan aannemelijk maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen argumenten aanbrengt aangaande voorstaande pertinente motieven. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

5. Verzoeker verklaart tevens niet te kunnen terugkeren naar Soedan omdat hij daar het slachtoffer was van discriminatie binnen zijn eigen stam, de Rufaa, omdat hij een donkerdere huidskleur heeft (notities, p. 19). In het verzoekschrift wordt geciteerd uit informatie over discriminatie van mensen met een zwarte huidskleur en racisme in Soedan, alsook de problemen die de Afrikaanse gemeenschap er kan kennen.

Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om dit aan te tonen. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst verder te zetten.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in het kader van de beweerd discriminatie verwijst naar het feit dat hij binnen zijn stam als minderwaardig wordt beschouwd (notities, p. 19), dat andere leden van zijn stam een stuk grond van zijn familie afnamen (notities, p. 19-21) en dat hij in Khartoem werd uitgelachen en beledigd (notities, p. 20-21).

De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het feit dat verweerder niet verwezen heeft naar landeninformatie, zoals wordt aangeklaagd in het verzoekschrift, doet hieraan geen afbreuk.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde medisch attest zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS